

ALBERTI INES

è Societate Iesu

ACROAMATUM EPIGRAMMATICORUM CENTURIA III.

Epigramma I.

NOBILES MUSICI.

*Ad Brunonem Mennium Musicum sub tempus
interregni.*

Quos modò Cantores numerat tua Musica Menni?

Qui modò voce, manuq; canut?

Quod si nec vatum solido acret omine votum.

Hoc primum voveo, sis Cafi

1. Fami Re. *id est*, Fac me Regem.
2. Cafimire Mi re, *id est*, Cafimire meus Rex,
seu, Mihi Rex.

II.

Ad JUSTINIANUM NARNICUM.

Libri cujusdam Censura.

Qui laudat cunctos, qui damnat, Narnice, nullum,
Non est hic liber, Justiniane liber.

III.

In ROMULUM FRATRICIDAM.

Non ego te miror mores haulisse lupinos;
Si lupa fit nutrix, cti lupa mater erat.
Nam si Matrissant nati, natæque Patrissant;
Nutrix & Mater te facit esse, lupum,

IV.

IV.

De Medicis.

Ex Græco.

Hoc faciunt Medici, quod fecerat ille Poëta.
Qui gemmas ait, è stercore colligimus.

V.

Ad AMICUM POETAM ANTHITETHON.

Tristia, læte, canens, tristes solaris amicos,
Nam bene qui cantat tristia, læta facit.

VI.

De VOLANO cæco.

Pulvis & umbra fumus.

Orbatus gemino tenebrôsæ Castore frontis,
An non tu merito dixeris; umbra fumus?

VII.

Ad MENNIUM.

Zelosum Ecclesiasten.

O quam te Sanctum possumus dicere, MENNI?
Si foret ars eadem dicere, quæ facere.

VIII.

Ad PONTICUM POETAM.

Te quoties viso, recitas mihi carmina mille,
Carmina culta quidem, Pontice, multa tamen.
Sic pedibus lassis oculi, lassantur & aures,
Ad te, da veniam, Pontice, non veniam.

IX.

De DRANCE.

AD AULUM.

Præsentis Drances ignorat temporis usum;
Do nunquam dicit, semper at, Aule, dabo,

X.

Ad CONDILUM.

Pota tibi toties me dicati vina Liæi;
Pota, Epidauris, unda recocta, focis.
Nec tamen usque vales: valeas ut Condile tandem
Sola tibi restat lympha bibenda stygis.

XI.

Ad NERVINIANUM.

Sæpe

Sæpe mihi, clauso, veniunt Epigrammata, libro:
Nempè minus scribi, Nerviniane, timent.

XII.

Ad AULUM imberbem.

De Podio calvo, ex alieno capillato.

Calvitiam capitis, paupertatemque comarum,
Emptis dissimulat, Podius, Aule, comis
O si tanta tui fierent compendia menti,
Quæis tua non hircis æmula barba foret?

XIII.

IN BRENNUM.

Iactabundum Poëtam.

Te vatem jactas, & nos te credimus esse.
Quod vates faciunt, tu quoque Brenne, furis.

XIV.

Ad VOLANVM Pertinacem.

Cum tibi tam durum caput est, durumq; cerebrum,
Sæpè negas Homines Deucalione fatos.
Sæpè ais, è saxis homines non esse creatos:
Ah! saltem capiti crede, Volane, tuo.

XV.

IN RUFUM.

Et caput, & mentum flavo tibi non caret auro.
Auro sola tibi, RUFÈ, crumena caret.

XVI.

DE PLANCO.

Cæteris paribus.

Non est laus magni capitis, quodd diceris esse:
Effet, PLANCE, forent cætera si paria.

XVII.

Ad PRISCUM MACRONIANUM, CLAUDUM.

Non te Pentametrum non possum dicere, quare?

Curris inæquali, Macroniane, pede
Hinc & succiduo cæsuras calce frequentas,
Hinc labat in plano destua planta solo.

Hæc dum canto, furis; pedibusque irasceris ipsis.
Et roties vetulas, consulis, ac medicos.

Non

Non opus est medico, Licetorem consule Priscæ,
Alterutrum tendat, vel secet ille pedem.

XVIII.

Ad BELANDUM edentulum.

Commiseratio.

Rodis in offensam, conductis dentibus, offam,
Ah! saltem pretio parce, BELANDE; tuo.

XIX.

Ad AMICUM.

Immature fato moriturum.

CONSOLATIO.

Non est cur meruas, juvenilis, spicula mortis:
Si quod fata negant, dent tua facta, tibi.
Nec matura minus lachrymas tibi concitet ætas:
Ille diu vixit, qui bene vixit; abi.

XX.

Ad SERUM convivam.

Excusatio.

Sera Palatinis conjungis, prædia, cænis;
Hinc malo canas, prædia nolo tua.

XXI.

Ad Pœtam.

Non jacet in molli veneranda scientia lecto,
Tu tamen in lecto carmina mille facis.
Hinc tibi nocturnæ veniunt ad carmina Lunæ;
Et pro fulgenti pallida Fratre foror.
Sic pro sublimi Parnasso lectus habetur,
Pro Phæbo Morphæus, pro ratione sopor.

XXII.

Ad CLITUM obtrectatorem.

Me simis, CLITE, versibus lacessis,
Nasutum, CLITE, non fapis Pœtam:

XXIII.

IN VARRUM BIBONEM:

Erectio.

Dum tam multa bibis, vacuas dum pocula mille,
Credo Horoscopus est Amphora, Varre, tibi.

XXIV.

XXIV.

Ad BLANCUM de BADENIS.

Nil mihi cum Thermis, thermas mihi Blance cami-
Badenasque mihi quælibet unda facit. (nus.

XXV.

In TEUTRICUM.

Teutrice stultus homo es; non possum dicere quare.
Hoc tantum possum dicere, stultus homo es.

XXVI.

Ad ANEMONEM de BÆTICO.

Multarum sectarum homo.

Calvini toties, toties documenta Lutheri
Approbat & Zvvinglus, quidquid & Hussus ait.
Nunc quod Sacrilegi calamus blasphematur Arii.
Nunc quod Picardus, Mennaque dogma tenet.
Quovis mense Fides dubio mutatur, Anemo.
Vis dicam quid sit Bæticus, est Fidicen.

XXVII.

Ad CLITUM.

Fides sine bonis operibus, mortua.

Me miserū! quamvis credas; mihi sed, Clite, nil das.
Crede mihi non est hæc, Clite, viva Fides.

XXVIII.

Ad PLANCUM AMUSUM.

Nil tibi Plance sapit, non culti pagina Flacci,
Non sapit Arpinas, non sapit ipse Maro.
Carmina non sapiunt, nec quisquam è Mille Pœtis.
Sola tibi sapiunt fercula, Plance; Sapis.

XXIX.

Ad CALVUM.

Non tibi sit probro glabræ Calvaria frontis,
Hoc vereâre; glabrum, ne sit & ingenium.

XXX.

Ad JULIUM CORNERIUM.

Pœtam.

Vino Hyppocrenem, Cyrrhæaque flumina supple.
Jam scio carmina me cur meliora facis.

P

XXXI.

XXXI.

De AMORE & FURORE.

Perpetuo amentes, miseri torquentur amantes;
 Et nihil à nimio distat Amore, Furor.
 Orbis uterque oculis, proprio se funerat ignis,
 Admotasque sibi sentit uterque faces.
 Aptet utrique oculos Ratio, cæcosque gubernet:
 Sic oculus Amor, sic Furor, Argus erit.

XXXII.

Ad COSMICUM.

De Batto bibone.

Vitibus assuetus, vitium quoque Battus, abundat.
 Sic potæ vites, Cosmice, dant vitia.

XXXIII.

Ad BENEDICTUM Pulchrum.

nomine non re.

Infamas proprio Sacrum cognomine nomen,
 Et Bene-te-dictum plurima turba negat.
 Nam tibi distorto proclivis nasus ab ore,
 Infamemque striat devia ruga cutem.
 Tantum te is poterit Benedictum dicere Pulchrum,
 Cui natura oculos abstulit atque caput.

XXXIV.

Ad HORNUM.

De Spectabili & Venerabili Attalo.

Est Spectabilis & Venerabilis, Attalus, Horne.
 Hinc duplicis tituli, duplici bile tumet.

XXXV.

Ad PœETAM.

Turpium carminum scriptorem.

Fæda tibi exussit Vulcanus carmina: luce,
 Scilicet haud alia digna fuere magis.
 O si cum domino flammâ correptus eadem
 Arsisset! poterat faustior esse liber.

XXXVI.

Secretum Politicum.

Quisquis honoratos sceptri mercaris Amores.
 Ne timeare, times; ne caveare, cave.

XXXVII

XXXVII.

ALIUD, STRATEGICUM.

Si tibi sunt animo prætiosi Martis Honores,
Ne fugias, fugias, nevé fugère, fuge.

XXXVIII.

Ad BASSULUM.

Mirabar dici dentatam, Bassule, linguam
Jammodò non miror; cur? tua lingua facit.

XXXIX.

Idem ad AMICUM.

De OLLO edentulo.

Mordacem, evulsis, linguam, pro dentibus, Ollum
Dicis habere: fidem do tibi: jam didici.

XL.

Ad MARCUM MAXIMILANUM.

HOMINEM MUNIFICENTISSIMUM.

Quam bene cognati mensuram nominis imples,
Dum crebrum munus, dat tua, Marce, manus.
Sic quod pendis habes; & quod largiris amico;
Ipse tuâ retines, Maximilane, manu.

XLI.

In quendam ITALUM obstinatum.

Immeritò testæ, capiti das, Itale, nomen.
Non est Testa tuum, sed mala Petra, caput.

XLII.

Caput Bonæ Spei.

In Tarandam.

Quicquid beatum, quidquid æquatum Diis
Nafonianæ pollicentur fabulæ
Sublime quidquid, splendidumque ditior
Fortuna spondet; purpuram, fasces, mitras,
Et quidquid olim garrulæ vovent anus;
Taranda noster sperat: ac immanibus
Lassata votis Numina, in præces vocans,
Nulli Tarandam non parem jactat spei.

Frustra Charybdes navigemus Indicas,
Et Mexicani brevia Promontorii.
Præber Taranda, sat *Bona spei* caput.

XLIII.

De ROMULIANO NASUTO.

Ortum te dicet prisca de gente Nasonum,
Qui cernet nasum, Romuliane, tuum.

XLIV.

De ORTULO indocto.

Ad Amicum.

Credo, quod nullus foliis tot stipes abundet,
In foliis scriptis, quod sua cista libris.
Est tamen, est stipes, truncus tamen, Ortulus audit.
Est truncus, foliis non tamen ille caret.

XLV.

Ad quendam.

Promissis liberalem, non datis.

Das mihi promissis, promissa ingentia Metris,
Parva mea est, fateor, gratia, nulla tua.

XLVI.

De JUSTINIANO Posthumo.

Immaturè mortuo.

Nestoreo dignus senio; Piliique senectâ:
Ante tuam raperis, Justiniane, diem.
Viderant, & motâ justissimus Æacus urnâ
Jussit subtractos, reddere Fata dies:
Sic tibi nent rursus redeuntia stamina Parca,
Sic tua, Posthume, post funera, vivis adhuc.

XLVII.

Ad IGNATIUM Valentem.

Dum toties medicos, roties dum pharmaca poscis;
Nonne per antiphrasin diceris, esse Valens.

XLVIII.

Ad eundem.

Nomine nescio quo possim te dicere: quare?
Decumbis toties æger, anonymus es.

XLIX.

XLIX.

JACOBI baculus, Instrumentum Mathematicum.

De non Mathematico Olli Domino.

Jacobi baculo toties dum vapulat, Ollus,
Non est mensuræ nescius, ipse suæ.

L.

Ad DOMINICUM Candidum.

Auctorem *Imperfecti operis*, si Candide, laudas;
Non potero laudes, non meruisse tuas.

LI.

De quodam malæ uxoris marito.

Nubendo, infaustum traxisti à nubibus omen:
Indè tibi toties grandinat, indè tonat.

LII.

In MOMUM.

Dente Lycambeo rodens mea scripta; poliri
Aspera quod soleat pagina, dente, sciat.
Sic frustra es lacerans aliena volumina, Mome;
Dentibus hæc fient lucidiora tuis.

LIII.

In ALDUM Musicum Maledicum.

Voce canis, mordesque simul; sic duplici sensu,
Verbum unum de te dicitur, Alde, canis.

LIV.

Ad quandam.

Plus nimio crassam, nutris pinguemque Minervam;
Hinc es mentis inops, ingeniique macer.

LV.

De BAUCIDE Caufidico,

Orator dici mavult quàm Baucis, Arator.
Anni proventus plus sra lingua facit.

LVI.

De PARDULO Critico.

Nullus non Criticus, tibi Pardule, volvitur Annus.
Supremam tandem, Pardule, solve Crisim.

LVII.

Ad JOANNEM Bravum.

Multa tibi densas constipant horrea fruges:
 Quis te Frugi hominem, Brave, negare potest.

LVIII.

De discordiis Maritalibus.

Cur tam crebra movent discordes bella mariti?
 In cælo Marti, nempe propinqua Venus.

LIX.

Ad LINUM bibonem.

Vita tibi fit longa cupis, Line, pocula vita.
 Si bibere est animus plurima; pauca bibe.

LX.

De NOMILIANO.

Omnes peregrinamur à Domino, & Homo
 Viator.

Dum toties Gallos, Romanos visit & Anglos.
 Et quidquid Ligeris, Rhenus, & Alba lavat.
 Nemo peregrinus dicetur, nemo Viator
 Verius: hinc tantum est, Nomilianus, homo.

LXI.

In LÆTUM Hæreticum.

Lætum te dici scis quæ sit, Læte, figura.
 Nam quod te monstrum tristius, Orcus habet?

LXII.

Ad FUSCUM.

Novum Magni capitis vocabulum.
 Quod gravat ingenti depressum pondere collum
 Non est, Fusce, caput, sed Capitolium.

LXIII.

Ad CLITUM barbarum imberbem.
 Unus apex obstat barbatus ne, Clite, fias.
 Nam pro barbato jam male barbarus es.

LXIV.

Ad LONGINIANUM.

Apologia pro pinguibus.

Laudatur pinguis vitulus, laudatur & anser.
 Solus homo placeat, Longiniane, macer?

LXV.

Blandus animum

Amoribus

Amoris de liquoribus

Hic illud

L

In LÆT

Omnia permittere

Promissis roces, nunc

tibi, vis, creatur

Ad B

hijorum comites,

Non tu Blande Co

Ad PO

Perpetuum fronte

Non tu fronte

In JURISPE

Omnia decoxi, Le

Vix modico cæci

Sæpè fœcos visit, fu

Post Decoctorem

Ad HA

Nutibus alloquitur

In manibus ling

De SARP

Sæpè salutarum, o

Videam quis fi

In LA

Impia, Lictores pro

Nullus non aliam

LXV.

Ad ARANUM.

De Marino Adulatore.

Blandus adulator, subtilis palpo, Marinus,
 Auribus assiduos nectit, Arane, dolos.
 Auribus ille lupum tenuisset, & auribus Hydram.
 Hinc illum meritò dicimus, *aurificem*.

LXVI.

In LÆLAPUM.

Omnia promittentem, præstantem nihil.

Promittis toties, nunquam promissa daturus.
 Ut tibi, vis, credam? pollicèare nihil.

LXVII.

Ad BLANDUM.

Majorum comites, Comites si dicimus esse
 Non tu Blande Comes diceris, & tamen es.

LXVIII.

Ad PONTICUM Calvum.

Perpetuam frontem de plumi vertice præfers.
 Non tu fronte cares, Pontice, sed capite.

LXIX.

In JURISPERITUM DECOCTOREM.

Omnia decoxit, Legum Jurisque peritus.
 Vix modico cœterum jure, legumen habet.
 Sæpè focos visit, fumantes sæpè culinas.
 Post Decoctorem fors cupit esse cocus.

LXX.

Ad HAUNUM de Nortmaniano.

Nutibus alloquitur, respondet Nutibus, Haune
 In manibus linguam, Nortmanianus, habet.

LXXI.

De SARPEDONE ad Amicum.

Sæpè salutatum, dites accedit amicos.
 Vis dicam quis sit Sarpedon? est medicus.

LXXII.

In LASCIVOS Pœtas.

Impia, Lascivos protrudunt, sæcula, vates.
 Nullus non aliam Daphnidâ, Phæbus amat.

Heu pro Virginibus, pellex est Thracia, Musis.
 Bacchus agit Phæbum, Calliopenque Venus,
 Casta iuvant Musas, castis date casta Pœtæ:
 Reddite Castaliis nomen & omen aquis.

LXXIII.

Ad BAUCUM Superbum.

Bauce tuam mentem, sublimem dicere montem;
 Debeo. Cur? Socios despicias inde tuos.

LXXIV.

Ad CAROL. Granum.

A nobis missam, contemnis, Grane, salutem.
 Non tibi, Grane, placet ficca, sed uda salus.

LXXV.

De BATTO Grassatore.

Batte diu stertis, post lassæ insomnia noctis.
 Non es tu nostras, Batte, sed Antipoda.

LXXVI.

Ad AMBROSIUM Angelum.

Vir sui nominis.

Et si nescirem, isto te cognomine dici,
 Illud spontè tibi, pagina nostra daret.
 Exprimis Angelico Sacrum cognomen in ore:
 Angelus à nobis diceris, Angelus es.

LXXVII.

De DIVITE Parco.

Est pluralis amans, numeri, est Ofor specialis,
 Cogere nam scit opes, sed dare nescit opem.

LXXVIII.

In PLANCUM Calvinistam.

Qui Catholicam uxorem, Hæreticam fecit.

Illò crude tuam duxisti, Plance, maritam,
 Orpheus Eurydicen, duxerat unde suam.
 Traxit utramque Fides. Fidicen, sed pessimus ipse es.
 Namque tua; infernum duxit ad usque fides.

LXXIX.

De PRINO.

Promissi Prino crines; promissaque barba
 Ergo forsan adhuc; Prinus; utroque caret.

LXXX.

LXXX.

Ad PONTICUM.

De Bulbone decoctore.

Unâ Cambletes uxorem nocte voravit.

Non credit, sed idem, Pontice, Bulbo, facit.

LXXXI.

De GITONE.

Inepto Latinitatis depravatore.

Quando fame premeris, famosum te, Gito, dicis.

Infamis meritò diceris ergo Satur.

LXXXII.

In BAUCUM.

Bauce sapis, dum te modicum sapere ipse fateris.

Sic jam scis aliquid, Bauce, sciendo nihil.

LXXXIII.

De MILONE edentulo.

Ad LYCAM Dentatum.

Nunquam dolorem dentium patitur Milo.

Huic te vovebo, si placet, Sorti, Lyca.

LXXXIV.

Ad RUFINUM de Gazone.

Dum peto, Gazo tacet; poterit Rufine, negare.

Hoc quoque non parvi muneris instar, erit.

Nam cum sollicitè toties sua dona reposcit;

Totum pænè domi, quod negat ille, habeo.

LXXXV.

De THOMA MORO.

Jaeturam veterum faciens, Britania, Morum

Debuit infontem contumulare Morum.

LXXXVI.

In FESTUM. Occiput calvum habentem.

JANUS BIFRONS.

Quis te non possit Bifrontem dicere Janum?

A tergo frons est altera. Feste, tibi.

P 5

LXXXVII.

LXXXVII.

Ad MACROBIANUM Satyricum
TAURUS PHALARIDIS.Indignaris, odis, succenses, corripis, urges.
Te voveo libris, Macrobiane, tuis.

LXXXVIII.

Ad BRITONEM.

Non incedere, sed cupis volare.
Da te, præcipitem, Brito, volabis.

LXXXIX.

Ad MARCUM Antipam.

Marchionis Columnæ clientem.

Non tibi, Marce, domo timor est habitare labanti;
Quando tuam fulcit viva Columna domum.

XC.

Ad PRISCUM. De suis Carminibus.

Nobilitas nostros dum carpis, Prisce, corymbos.
Denteque rosa tuo, sunt mea metra, rosa.

XCI.

Ad PONTICUM Calvium.

Augustæ es frontis: nec justè diceris effrons.
Quantumcunque tibi, Pontice, frons, caput est.

XCII.

Ad V. BEATISSIMAM.

Si mihi Virgo faves, si vatis vota secundas.
Gratia non faveat de tribus ulla mihi.

XCIII.

De OLLO Mendace.

Non nos Hæretici, quoties discredimus Ollo.
Catholicam potius non habet ille fidem.

XCIV.

Ad ROBERTUM BAVILLUM.

Rara placent passim, laudantur rara, Bavilli,
Cur tua laudatur, barba placetque minus?

XCV. Ad

XCIV.

Ad ARANUM.

De MYRONE Milite.

DUM fugit ex acie, frustra culpatur, Arane.
Parthorum pugnat more, modoque Myron.

XCVI.

Ad LAUDATOREM.

Non volo te totum, quis nobis diceris, ac es.
Sapè es laudator, sis aliquando, dator.

XCVII.

Ad CANDIDUM Lectorem.

Pro suis Carminibus.

Sunt innocentes, & verecundi Sales.
Ne Lector illis, Persicum misce piper.

XCVIII.

De iisdem Exomologesis,

Ad ATTALUM.

Nescio quos pupugi, pupugi tamen, Attale quosdam
Indignantè animo, qui leget ista, sciam.

XCIX.

De CRITICIS.

Tam Criticos multos, quam paucos sæcula, Justos
Nostra ferunt. Justus, Lipsius, unus erat.

C.

Ad MOMUM.

Scripssisse me nil singulare jactitas.
Singula lege, & erunt, Mome, singularia.

